

Talvised tööd mesilas

Kokkuvõte loengust Elva Mesinike Seltsi õppepäeval 24.01.2009.a. Kesk tn. 17.

Lektor Tõnu Hiimäe, lektorileping PR-5-1.5-21

Mesinduspäev toimus Eesti mesindusprogrammi raames, mida toetab Euroopa Liit

Mesinikul endal on praegu suhteliselt rahulik aeg. Paras aeg analüüsida, mida saaks eelmise aastaga võrreldes paremini teha, korrastada vana inventari, muretseda vajadusel uut juurde, täiendada teadmisi.

Mesilaste halva talvitumise põhjuseks on kõige sagedamini:

- 1) talvesööda puudus või selle halb kvaliteet,
- 2) liigsest soojustamisest tingitud niiskus,
- 3) nõrk õhuvahetus,
- 4) haigused.

Pahandustekitajateks võivad olla ka hiired, tihased, nugised, tugevalt plusskraadides talveilmad ning ka hooletult käituv mesinik.

Mesilane ei karda külma. Loodus on andnud mesilastele külmakraadide kaitseks ülimalt täiuslikud kaitsemehhanismid. Isegi neljakümnekraadise külmaga säilitab pere haudmevööndis stabiilselt +35 kraadi. Haudmevabal ajal hoiavad mesilased pesa keskel aga mitte alla +14 kraadist temperatuuri. Erinevalt paljudest putukaliikidest ei lange mesilased talveunne vaid elavad tavalist elu: toituvad ning reageerivad aktiivselt keskkonna muutustele. Ainult nende elutsükkel toimib aeglasemalt.

Talvesööda puudus ja sööda halb kvaliteet ilmnevad alles päris talve lõpus ja varakevadel. Praegu ei maksa veel peresid torkima minna. Aga kuskil veebruari lõpupoole võib väga ettevaatlikult peenike kummivoolik taru avavusest sisse torgata ja kuulatada. Kui kostab enam-vähem ühtlane sumin, on praegu arvalavalt kõik korras. Kui aga tarust kostub nn. "kuivade lehtede sahinat", võib arvata, et nälg on majas. Algajal mesinikul tasuks nüüd kohe võtta kätte mesindusalane kirjandus ja leida sealt omale sobiv moodus, kuidas nälgas olevat peret aidata. Vana mesinik teab täpselt kuidas toimida.

Soojenduse muutmise või ka lennuava siibri liigutamisega peab väga ettevaatlik olema, sest see muudab peretalvitumisrežiimi, mis võib perele saatuslikuks saada.

Hiired üritavad tarru pääseda kas lennuavast või taru katuse serva alt. Tarru pääsenud hiir toitub peamiselt suurast - mesilastele nii vajalikust valgusöödast. Peale selle ta närib katki kargi ning roojab ja urineerib tarus. Hiirte eest kaitseb peenike traatvõrk lennuava ees või siis hiirelõks ning mürkhõrgutis taru sees.

Lindude ründe eest kaitseb peenikese silmaga võrk, kuuseoksad või ka näiteks eterniitplaat taru lennuava ees.

Kokkuvõtte koostas: Tõnu Hiimäe.